

ת"ד 3657/02/16 - מוהנד קסום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 3657-02-16 מדינת ישראל נ' קסום
תיק חיצוני: 557109/2015

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת	מוהנד קסום
נגד	
המשיב	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מועד לביטול גזר דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 7/4/16.

2. לאחר העיון בתיק בית המשפט, בהחלטות שניתנו, ובהזמנה לדין, חוששני, שעם כל הכבוד לטענות שובות הלב, של הסניגור המלומד, אין בידי להיעתר לבקשה.

3. נקודת המוצא לדיון היא, שייעודו של ההליך הפלילי, הוא לברר את אשמתו או חפותו של העומד לדין, כאשר סדרי הדין משמשים את בית המשפט, בקביעת דרכי הבירור, תוך עמידה על זכויות הנאשם מחד, ועל האינטרס הציבורי, מאידך. התקופה בה ניתן להשיג על ההחלטה השיפוטית קבועה בחוק, ובצידה מועדים להשגה וערעור, ואף זאת מטעמי האינטרס הציבורי, בדבר סופיות הדיון החשובים לא פחות (בש"פ 6353/02 **מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח**, פ"ד נז (1) 1).

4. הארכת מועד הקבועה בדין להשגה על תוצאת הליך שיפוטי פלילי, לא תעשה כדבר שבשגרה. כאמור, ביסוד ההליך הפלילי הוראות חוק המתוות את סדר הבירור כמו גם את תומו. הכלל הוא, כי השגה או ערעור יש להגיש במועדם. הארכת המועד, הינה איפוא, היוצא מן הכלל, והיא תינתן רק מקום בו הניח המבקש, טעם ממשי המניח את הדעת, המצדיק חריגה ממנו (בש"פ 5988/06 **נגר נ' מדינת ישראל** (2006)).

5. בנדוננו התנאים והמועד הקבוע להגשת בקשה לביטול פסק דין קבועים בהוראות סעיף 130 (ח) לחסד"פ הקובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי

עמוד 1

למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

6. לפיכך, יש לבחון את שאלת הארכת המועד, שאלת אי התייצבותו של הנאשם לדיון וטעמיו לכך, ושאלת עיוות הדין בזיקה להרשעת הנאשם בעבירות נשוא הכרעת הדין.

7. אדון בשאלות אלה כסדרן, ראשון-ראשון ואחרון-אחרון.

שאלת הארכת המועד -

8. הנאשם הואשם בנהיגה רשלנית, התנהגות הגורמת נזק וחבלה לגוף, מהירות בלתי סבירה, ונהיגה ברכב העלול לסכן אחרים. הנאשם נהג את רכבו במהירות בלתי סבירה כשברכבו צמיגים שחוקים. הוא הגיע לעקומה איבד שליטה ופגע במעקה בטיחות.

9. הנאשם הוזמן לדיון אך לא התייצב אליו. פסק דין ניתן בהעדר התייצבות הנאשם ב-7/4/16. יצוין, כי הנאשם הוזמן לדיון עוד במרץ 2016, כפי שמלמד אישור המסירה, אך לא דרש מהדואר את ההזמנה לדיון, ואף לא טרח מה עלה בגורל ההליך בסמוך לאחר מכן. מכל מקום, גם לשיטה המקלה ביותר עימו, הוא ידע בוודאות על פסק הדין, ביום 24/7/17 בעת שהגיש בקשה לחישוב פסילה, כשנה לאחר מכן, אך גם אז לא הגיש בקשה לביטול פסק הדין.

10. מכאן, שחלפו עברו להם המועדים להגשת בקשה לביטול פסק דין מזה זמן רב, כשאין בפי הנאשם טעם ממשי מניח את הדעת, המוכר בדיון, לשיהוי הרב, בבקשה שבפניי, המאפשר מתן הארכת המועד להגשת בקשה זו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה על כל חלקיה.

שאלת העדר ההתייצבות למשפט -

11. מעבר לכך, וכפי שכבר צוין, מעיון באישור המסירה עולה, כי הנאשם זומן למשפטו ביום 6/3/16, תוך שאישור המסירה נוקב בשמו המלא של הנאשם, ותעודת זהותו. הדוור המקומי, מציין, כי הנאשם לא דרש את ההזמנה לדיון.

12. בוצעה המצאה נוספת, ביום 6/4/16, וההזמנה לדיון הודבקה על דלת דירתו של הנאשם, על ידי הדוור, כפי שהוא מציין זאת באישור המסירה.

13. למרות הזמנות אלה, לא טרח הנאשם להגיע למשפטו, ועל כן, נשפט בהעדר התייצבותו, כאשר בית המשפט קובע בהכרעת הדין, כי משלא התייצב, רואים את הנאשם כמי שהודה בעובדות כתב האישום, תוך ששם ליבו לכך שלא יהיה בשפיטתו בדרך זו, משום עיוות דין כלפיו.

14. יודגש, כי למרות טענות הסיניגור כלפי אישורי המסירה, הנטל לסתור את חזקת המסירה הוא על הנאשם. מה פשוט יותר היה לפנות לרשות הדואר, בתלונה מסודרת, על מנת שהעניין ייבדק, ולהראות ולהוכיח לבית המשפט את "חוסר אמינות המוסר", כנטען בבקשה, שאף לא נתמכה בתצהיר. ברם, דבר זה לא נעשה, ומחדל זה מצטרף לשורות המחדלים מצד הנאשם ומטה את הכף לחובתו.

שאלת עיוות דין -

15. מעבר לשאלת אי ההתייבבות, עומדת במרכז הבמה, השאלה העיקרית והיא שאלת עיוות הדין. כפי שעולה מעובדות כתב האישום, מדובר בנאשם אשר הגיע לעקומה במהירות בלתי סבירה סטה עם רכבו והתנגש במעקה. הלכה פסוקה היא, כי אין דרכו של רכב לסטות ממסלולו, והחלקה או סטיה, עלולה להצביע על רשלנות הנוהג, מכיוון **"שהנהג נסע במהירות מופרזת"**, **"במיוחד בהיכנסו לסיבוב בכביש"** או שלא האט את רכבו מקום בו היה צריך לעשות כן או **"שמצב הצמיגים במכוניתו לא היה תקין"** (מתוך ע"א 446/82 **בלגשווילי נ' ג'ברין**, פ"ד מב (2) 737, 739).

16. בעניין זה אדגיש, כי גם עתה, בחלוף זמן רב מאוד, ולמרות העובדה שהנאשם מיוצג על ידי סיניגור מלומד, הבקיא בחוק ובדין, לא הייתה שום התייחסות מצידו לראיות הנוגעות לתיק, ולעובדות כתב האישום, לא נעשה כל ניסיון לשכנע את בית המשפט, שאם יוחזר "הגלגל אחורה", תהיה התוצאה שונה (רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (2009)). כך שגם עתה, לא עמד הנאשם בנטל להראות, כי מדובר בעיוות דין שנעשה כלפיו.

17. לפיכך, לא התמלאו התנאים הקבועות בהוראות סעיף 130 (ח) לחסד"פ לביטול פסק הדין, שניתן בהעדר הנאשם, וזאת בהנחה, כי המבקש צלח את עניין הארכת המועד, דבר שאף הוא, עומד כמשוכה גבוהה בפניו, בנסיבות כפי שפורט לעיל.

18. על כל אלה מתווספת העובדה, שביום 24/7/17, פנה הנאשם לבית המשפט, בבקשה לחישוב פסילה, ומיקד את טענותיו בשאלת הפקדת הרישיון וחישוב הפסילה.

19. בהחלטה מנומקת מיום 25/7/17, נדחתה בקשתו, ונקבע בה, כי חישוב הפסילה יהיה מיום הגשת אישור סטטוס + תצהיר. אין ראייה בתיק, לכך שהנאשם מילא אחר צו הפסילה, והוראות בית המשפט, ולפיכך, הוא עדיין פסול מנהיגה (ראו הוראות תקנה 556 (א) לתקנות התעבורה המחייבת ביצוע ההפקדה).

סוף דבר -

20. הנאשם נהג ברשלנות את רכבו, עם צמיגים שחוקים, איבד שליטה ופגע במעקה בטיחות. הוא נפסל מנהלית ל- 60 יום, נחקר, ידע על ההליך השיפוטי, הוזמן למשפטו, בחר שלא להתייצב. מאז נודע לו על תוצאות פסק הדין, אשר פסל אותו מנהיגה, לא מילא אחר הוראותיו, ואף לא פנה להשיג עליו, בדרכים המתוות בדין ובאופן המתווה.

21. עד היום, בחלוף כמעט 4 שנים מאז נפסק דינו, הוא לא הציג ולו בדל ראיה, או טענה, שבכוחם ללמד, כי עומדת לו הגנה, מפני האחריות הפלילית שהוטלה עליו. למרות זאת, הוא פונה לבית המשפט וטוען לעוול.

22. בפרפראזה לדברים אותם ציטט הסינגור המלומד בפתח בקשתו מפרשת דברים, בדבר התנהלות צודקת, אפנה לחובת תום הלב וניקיון הכפיים, שנקבעה במקרא, עוד מקדמת דנא "בתום לבבי ובניקיון כפיי עשיתי זאת" (בראשית כ, ה).

23. הבקשה נדחית.

24. ככל שהנאשם לא ביצע הפקדה מסודרת עד כה, יואיל לעשות כן, לאלתר, בצירוף תצהיר ואישור סטטוס, כפי שהתבקש לעשות בהחלטה הקודמת של בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.